

காலத்தில் நல்லது

கு.யா.கூர்

சுயிர்

புகழன்...

“உள்ளத்தில் இன்ப துன்பம்
எழுந்திட்ட போதிலெல்லாம் - என்
எண்ணத்தில் எழுந்து நின்ற
வண்ணச் சிறு வடிவமிது”

இக்கவிதைத் தொகுப்பில் இடம்பெறும் கவிதைகள் என்
தேசம் துன்பத்தில் துவண்ட போதும் புதுப்பரணி பாடி ஆனந்
தக்கும்மி கொட்டிய போதும், எமது தோழர்கள் பலரை இழந்த
யெளையிலும் என் சிந்தையின் தெறிப்பாகப் பேனாமுனையில்
இருந்து பிரவாகம் பெற்ற சிறுவடிவமே.

எனது ஆத்மாவின் அமைதிக்காகவே இதனை எழுதி
வந்தேன். கவிதை என இதனை நோக்காது ஓர் மானிட சிந்தை
யின் சிதறலில் உதித்த வரிகள் என்றே இவ்வலகம் ஒற்றுக்
கொள்ளும் என நம்புகின்றேன்.

- நன்றி -

அன்பன்

கு. பிரதன்

“கனவில் நனவு”

கவிதைநூல்

அறிமுக உரை

அடிபணியோம் அகன்றோடோம், என அடியெடுத்து இடைசிய முழக்கமிடும் கவிஞர் பரதன் தம் பிஞ்சு வயதுக்குள் புனைந்த 36 கவிதைகள் இத் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

வாழ்வா சாவா என்ற போசின் மத்தியில் தசைத்துண்டங்களை அள்ளியோடும் குருதியாற்றில் நீந்திக் கொண்டும் ஈழக்கமிழினம் தேசவிடுதலைக் கரையை நோக்கி உறுதியுடன் நகர்ந்து கொண்டிருக்கும் ஓர் அசாதாரண நிலையில் அக்கால கட்டத்தின் காவிய நாயகர்களில் ஒருவராக விளங்குவதோடு அக்காலச் சம்பவங்களை உணர்ச்சி வீச்சுக்கொண்ட கவிதைகள் மூலம் ஆவணப்படுத்தும் கவிஞனாகவும் விளங்குகிறார்.

தானும் தன்குடும்பமும் நடப்பு நாட்டாண்மையுடன் தனது ஊருக்குள் வாழ்வதுதான் மேலான வாழ்வென்று அதற்காகவே இராப் பகல் ஓடிப்பழிவிட்ட தலைமுறை இன்று தன் உகைமாகிய ஊரை இழந்தோடி அகதிமுகாமில் வாழும் போதும், ஆக்கிரமிப்பாளர் கட்டுப்பாட்டில் கேவல வாழ்வில் பதுங்கிக் கொண்டும் தானும் தன்குடும்பமும் நடப்பு நாட்டாண்மையுடன் வாழ்வதற்காகப் பாடுபடவே முயல்கிறது.

இந்நிலையில் தாயக மண்ணும் தன்னாட்சி உரிமையும் தான் இனவாழ்வின் மட்டுமன்றித் தனிமனித வாழ்வின் துன்புறுக்கும் அடித்தளங்கள் என்ற உண்மையை ஆழமாகப் புரிந்துகொண்ட ஒரு தலைமுறையினது தற்கொடையின் தெய்வீக வெளிப்பாடுதான் இன்றைய வெற்றிகர ஈழவிடுதலைப் போரும் அதனை ஆதரித்தெழும் இலக்கியங்களுமாகும்.

“இரவி தன்னை
 மறைத்துக் கொண்டாலும்
 இருட்டில் சந்திரன்
 தெரிய மறற்காலும்
 எங்கள் மண்ணில்
 எதிரி உள்ளவரை
 எங்கள் இலக்கினை
 எட்டி அடையும் வரை
 எங்கள் கண்கள்
 விழித்தே இருக்கும்”

என்ற வரிகள் இந்த வேங்கைக்கவிஞரின் இளந்தலை முறையின் அசையாத இலட்சியப்பிடிப்பினைப்பிரதிபலிக்கின்றன;

ஆயிரமாயிரமாய் வீடுகட்டி
 தமிழ்த்தேச உரிமைமண்ணை
 கபளீகரம் செய்யும் திட்டம்
 எல்லைப்புறத்திலே குடியேற்றம்!
 எல்லையைக் காத்து
 எம்மண்ணை மீட்டிட
 எங்கள் தமிழர்
 அணியில் இணைவீர்
 அன்பு கொண்ட தமிழ் நெஞ்சங்களே இன்றே
 அண்ணன்படையில் இணைந்திடவாரீர்.

என்று தமிழர் பாரம்பரிய தாயக நிலப்பகுதி அபகரிக்கப்படுவதால் வரும் பின்னினைவுகளை உணர்ந்து சூழறிப்படையின் உள்ளே நின்றபடி உணர்ச்சிகரமாக ஆழைப்பு விடுக்கிறார் இந்த இலட்சியக் கவிஞர்.

தமிழின வரலாறு காணாத தனிப்பெருந்தலைவனை இன்று தமிழுலகமே “தலைவனே” என்று தலைமேற் கொள்ளும் தீர்க்கதரிசி - தியாகவீரர் - அவதாரபுருஷன் வே: பிரபாகரன் அவர்களை வாழ்த்தும் பாட்டில்

எட்டுத் திக்குலும் தமிழரீ வீரத்தை
எடுத்துரைக்க வைத்த தலைவா
எம்மை எழவைத்த தலைவா
வாழ்க! வாழ்க!

என்று மெய் சிலிர்க்கிறார் இந்தப் பிஞ்சுக் கவிஞர்

துள்ளியெழுந்துவிட்ட
துடுக்குள்ள காளையரும்
களைப்பதனைக் களைந்துவிட்டுக்
கன்னியருங் களத்தினிலே
இளங்குருதீ சிந்தி நிற்கும்
வளம் நிறைந்த பூமியிலே
உறங்கும் உண்மைகள்
உயிரீக்கும் நாள் தூரமில்லை.

என்று பாடுவதில்தான் எத்துணை நம்பிக்கை ஈழ
வீடுதலை வெற்றியில் இவருக்கு.

மண்ணுக்காக மடிந்த மாவீரரின் பெருமையை இரத்
தினச் சுருக்கமாக

‘‘உங்கள் இன்னுயிரீ
விண்ணில் வாழ்கிறது
உங்கள் தியாகம்
மண்ணில் வளர்கிறது.’’

என்று பாயிரப்பது கவிஞரின் சிறந்த கவித்துவ மின்
னல் வீச்சுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

தமிழின வாழ்நீர்காகத் தம்மை முழுதாக அரீய்
பணித்து வாழ்ந்த வாழ்கின்ற மாமனிதர்களுள் ஒருவரான முன்
னாள் துணைவேந்தர் அ: துரைராசா அவர்கள் மறைந்தபோது

‘மண்ணையும், மக்களையும் காதல்செய்த காதலனே
ஈழத்தாய் மடியினிலே மகிழ்ந்துவாழ மாமனிதா

தமிழ்த்தலைவன் பெருவிருதைப் பெற்றுயர்ந்த
 - பேரேறே
 வளம்போற்றி உளம்திறைந்து வணங்குகிறோம்
 - சிரம்தாழ்த்தி'

எனக்கவிஞர் பரதன் தமிழ்ப்பற்றினால் தமிழின உயர்வுக்கு உழைத்த உத்தமர்களை உயிராய்ப் போற்றும் தம் உளப்பாங்கை வெளிப்படுத்துகிறார்:

இவ்வாறு நினைவிலும் கனவிலும் இராப்பகலின்றி சமுவிடுதலைக்காகத் தம்மினிய இளமையை ஈந்துழைத்த இளங்கவிஞர் பரதனின் தியாக வாழ்வின் சின்னங்களாக அவர் பாடிய அவர் இதயம் பாடிய - பாடவேண்டும் என்பதற்கன்றி, பாடாமல் இருக்க முடியாமற் பாடியவை இக்கவிதைகள்.

மாவீரன் தளபதி கிட்டு, தியாகசுக்கடர்களாம், இவீபன்; அன்னைபூபதி, தரீமப்போர் மறவர்களான மாவீரர்கள், ஓயாத அலைகள் வெற்றி நடவடிக்கை, மல்லியண்ணா, கரும் புலிகள், தென்னாபிரிக்க விடுதலை வீரர் அதிபர் நெல்சன் மண்டேலா பற்றிய பைந்தமிழ்க் கவிதைகள் அழகு செய்யும் இந்த இலட்சியக் கவிதைத்திரட்டு இத்தமிழ்க்கவி மறவனின் இதயதாகத்தினை வாசகர் நெஞ்சங்களிலும் ஊற்றெழும்பவைக்கவேண்டும். என் மனமுருகும் பிரார்த்தனை:

ஸ்கந்தபுரம்,
 கிளிநொச்சி

பண்டிதர் சூ. வே. பஞ்சாட்சரம்

25 - 8 - 1998

நன்றி நவில்கிறோம்

“தென்றலென இல்லத்தில் திகழ்ந்தவன்
தேசத்தில் உயிர்மூச்சாய் இருந்தவன்
வன்முறைகள் கண்டு மனம் கொதித்தவன்
வாழ்வதற்காய்ச் சாகத் துணிந்தவன்
சொன்முறைகள் நல்லபடி செய்தவன்
சோகத்தை விட்டுதறி வாழ்ந்தவன்
நன்முறையாய் நற்சுவர்க்கம் எய்தினான்
நாளும் புகழ் மணக்க வாழ்கிறான்”

எங்கள் பாசமிகு செல்வன் குமாரசாமி பரதன் அவர்கள் 13-01-1975 இல் பிறந்து 29-01-98 இல் இவ்வுலகவாழ்வை நீதூக்கொண்டார், செல்வன் பரதன் அவர்கள் இவ்வளவு விரைவாய் பூமியைத் துறந்தனள் என்பதை நம்ப மறுக்கிறது இதயம். ஐயகோ! என் செய்வோம் ஏதிலிகளாய் நாம் ஏங்கித் தவிக்கிறோம். தமிழை, தமிழ் மண்ணை, மக்களை, மானத்தை, விடுதலையை விரும்பியே வாழ்ந்த எங்கள் செல்வன் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் தனது உள்ளத்தில் பாதிப்பை ஏற்படுத்திய விடயங்களைச் சிறு சிறு கவிகளாக யாத்து வைத்திருந்தான். அக் கவிதைக் கோவையை இன்று எமது ஆத்மாவின் திருப்திக்காகவும் எமைப் பிரிந்தும் பிரியாத செல்வனின் ஆத்ம ஈடேற்றத்திற்காகவும் நூலுருவில் அச்சிட்டு ‘கனவில் நனவு’ என்ற பெயரில் அன்னாரின் முன்னுரையுடனேயே ஒரு சிறு கவிதைத் தொகுதியாக வெளியீடு செய்வதற்குக் குடும்பத்தினராகிய நாம் விரும்பியபோது

இக் கவிதைத் தொகுதியின் கையெழுத்துப் பிரதியை மனமுவந்து தந்துதவிய பரதன் அவர்களின்

பாசமிகு சகோதர உள்ளங்களுக்கு என்றும் எமது இதயம் நிறைந்த நன்றிகள். கவிதைத் தொகுதிக்கு அறிமுக உரை ஒன்றை நாம் நாடிச் சென்றபோது அக மிக மகிழ்ந்து முகமலர்ந்து கவிதைகளை நன்கு ஆராய்ந்து அறிமுகம் செய்து தந்துதவிய மதிப்பிற்குரிய முதுபெருங்கவிஞர், பண்டிதர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம் ஐயா அவர்களுக்கு எமது வாழ்நாள் முழுவதும் நன்றிக் கடப்பாடுடையோம்.

அழகான அட்டைப்படம் ஒன்றை வரைந்துதவிய அன்பிற்குரிய கு. கரேஷ் அவர்களுக்கும் எம்மினிய நன்றிகள்.

மற்றும் நாலுருவாக்கிய அச்சகத்தினருக்கும் பல்வேறு வழிகளிலும் உதவிய அனைத்து அன்புள்ளங்களுக்கும் சிரம் தாழ்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

நன்றி

நன்றி

நன்றி

குடும்பத்தினர்

அன்பும் படையல்

பொய்யாம் உடலை மெய்யென்று
பேசும் பேச்சுப் பொய்யென்று
காலனின் கால்கள் வலிக்காமல்
தோள்களில் சுமந்து சென்றவர்கள்
ஈழத்தாயின் விலங்கொடிக்க
இளமை இனிமை ஈந்தவர்கள்
அன்னவர் காலடி இம் மலரை
அன்புடன் படைத்து வணங்குகின்றோம்.

பரதனின்
குடும்பத்தினர்.

வணங்கிடுவோம்

அடிபணியோம்
அகன்றோடோம்
ஆல் விழுதுபோல
தமிழுக்குத் தோள் கொடுப்போம்
தேன் போன்று கொட்டிடுவோம்
புனி போன்று பாய்ந்திடுவோம்
புயலாக மாறிடுவோம்
மின்னலெனத் தாக்கிடுவோம்
தமிழீழம் அமைத்திடுவோம்
தமிழ்க்கொடி ஏற்றிடுவோம்
தலைசாய்ந்து வணங்கிடுவோம்;

கண்கள் விழித்திருக்கும்

இரவி தன்னை
மறைத்துக் கொண்டாலும்
இருட்டில் சந்திரன்
தெரிய மறந்தாலும்
எங்கள் மண்ணில்
எதிரி உள்ளவரை
எங்கள் இலக்கினை
எட்டி அடையும்வரை
எங்கள் கண்கள்
விழித்தேயிருக்கும்.

தமிழ் மானக் காத்த மணிவிளக்கே வாழ்க!

“தமிழினம் காத்த தலைமகனே
தமிழர் மானம் காத்த மணிவிளக்கே
மானப்போர் தொடுத்த தலைவா
பல்லாண்டு வாழ்க நின்புகழ்.”

“தமிழீழம் என்னும் தாரக மந்திரத்தை
தமிழர்களின் மனதினிலே பதியவைத்து
அறப்போர் புரியும் தலைவா!
வாழ்க! வாழ்க!!”

“இன்னல்கள் பல கண்டும்
இம்மண்ணைக் காத்தருளும்
தமிழீழத் தலைமகனே தன்மானப் புலியே
பல்லாண்டு வாழ்க!”

“எட்டுத்திண்கிலுகி தமிழர் வீரத்தை
எடுத்துரைக்க யைத்த தலைவா
எம்மை எழவைத்த தலைவா
வாழ்க! வாழ்க!!”

“தமிழீழத் தலைவனே தளராததலைவனே
தமிழிற்கு வழிகாட்டும் தலைமகனே
தமிழீழ ஒளி விளக்கே என்றும்
ஒளிர்ந்து பல்லாண்டு வாழி.”

26 - 11 - 1994

வன்னி ஈழநாதம் பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

உறங்கும் உண்மைகள்

உறங்கும் உண்மைகள்
உலகிலே பலப்பல - அவை
உயிர்க்கும் நாளும்
உலகினில் பலப்பல
சிங்களனின் சினத்தீயோ
சிறகடித்த வேளையிலே
வெங்களம் நோக்கி நிற்கும்
வேங்கை யுண்மை யுறங்காது
பாஞ்சாலி பட்ட துயர்
பார்த்துப் பதைத்த இனம்
முல்லைக்குத் தேரும்
மயிலுக்குப் போர்வையும்
மகிழ்வுடனே கொடுத்திட்ட
மாண்புள்ள தமிழினம் - இன்று
வீண் வம்புக் காரர்களால்
அம்புபட்ட மான்நிலையில்
துள்ளி எழுந்துவிட்ட
துடுக்குள்ள காணையரும்
களைப்பதனைக் களைந்துவிட்டு
கன்னியரும் களம் தனிலே
இளங் குருதி சிந்தி நிற்கும்
வளம் நிறைந்த பூமியிலே
உறங்கும் உண்மைகள்
உயிர்க்கும் நாள் தூரமில்லை
தந்தி அறுந்த வீணையெனத்
தமிழர் வாழ்வு தத்தளிக்க
இலை மறை காயெனவே
நிலையாக உறங்கிவிட்ட
புதுமலர்கள் எத்தனை பேர்
அத்தனையும் இங்கே
அவனி அறியாது
கண்கெட்டபின் ஏனோ
கதிரவன் வணக்கமென்று

முன்கூட்டி உணர்ந்ததனாகி
மண்ணுக்கு உரமான
உண்மைகள் உறங்குவன - பை
உண்மைகள் உறங்குவன

ஓ - ...

சுழ அன்னை கைவிலங்கு
கீழ் ஒடிந்து வீழும்போதும்
அந்த உண்மை உறங்காது
விழித்து நின்று கண் சிமிட்டும்.

தியாகம்

ஆதிக்க வெறியர்களின்
ஆதிக்கம் அழிப்பதற்கு
ஆதங்கம் கொண்டவரே
தமிழீழ அன்னைக்கு
தமிழ்க் குருதி தந்தோரே
அமாவாசை இருளகற்ற
இரவு பகலாக
இளைக்காமல் உழைத்தவரே
உயுகள் இன்னுயிர்
விண்ணில் வாழ்கிறது
உங்கள் தியாகம்
மண்ணில் வளர்கிறது

தனி மலரே!

அறிவாய் ஒளிர் நெஞ்சே
 அன்பிற்காய் வாழ்ந்தவரே
 மண்ணையும் மச்சளையும்
 காதல் செய்த காதலனே
 ஈழத்தாய் மடியினிலே
 மகிழ்ந்து வாழ் மா மனிதர்
 எளிமைக்கு ஓலைகணமே
 ஏழைக்குத் தோழமையே
 தமிழ் வணங்கும் தனிமலரே
 மணம் நிறைந்த மா மலரே
 தமிழ்த் தலைவன் பெருவிருதைப்
 பெற்றுயர்ந்த பேரேறே - உங்கள்
 வளம் நிறைந்த உளம் போற்றி
 வணங்குகிறோம் சிரம்தாழ்த்தி.

01 - 06 - 1994 எமை விட்டுப் பிரிந்த
 துணைவேந்தர் அழகையா துரைராஜா
 அவர்களின் நினைவாக எழுதியது.

தர்மமறவர்களே

நிஃமதியாய் தமிழன் உறங்கவென
முப்படைக்கும் பதில் கூறி
முன்னேறும் படைகளினை
கடிகலங்க வைக்கின்ற
வீரத்தாய் பெற்றெடுத்த
வீரமறவர்களே!

தமிழ் மண்ணின் பற்றினால்
தலைமகளின் நேசத்தால்
தமிழன் படையணியில்
தலை நிமிர்த்தி ஒன்றிணைந்து
தர்ம யுத்தம் செய்து வரும்
தர்ம மறவர்களே!

உங்கள் கடமையை நினைக்கையில
எங்கள் உள்ளம் நெகிழுறதே.

தாகமதாய்

தாக்குதல் தொடுத்தவன்

மலராக மலர்ந்தாயோ

மணம் வீச மறந்தாயோ

மன்னனை தின்பனே

தியாகப் பெருநிதியே

ஈழத்தாய் ஈன்றெடுத்த

இளையவனே பார்த்திபனே

ஈழமக்கள் ஏங்குகின்றார்

அவனியில் உனக்காக

தமிழீழ விடிவெள்ளித் தளபதியே

தாகமதாய் தாக்குதல் தொடுத்தவனே

கந்தன் சுருணை மழையெனவே

கண்டவரைக் கலங்கியழச் செய்தவனே

காலத்தைப் பொங்கியெழ வைத்தவனே

பாரதத்தின் சிரசில் அடி அடித்தவனே

பாடம் புகட்டி நீன்று
 பார்த்தவர்கள் கதறியழத்
 தேகம் உருக்கி நின்று - இன்று
 தேசத்தில் வாழ்பவனே!
 அகிம்சையினைச் சிருஷ்டித்த
 அறத்தமிழ் தளபதியே!
 திலீபன் எனும் நிதியே!!

நன்னாளை எண்ணி

தேற்றிருந்தாய்
 என் தோழா
 இன்றுன்னைக்
 காணவில்லை
 கால தேவதையின்
 கடமை அழைத்ததுவோ
 தோழா!
 பிரிவு என்பது
 என்னைப் பிழிகிறது
 நானும் உன்னிடம்
 வந்துவிட்டால் - மீண்டும்
 சேர்ந்திடலாம் - ஆயினும்
 கடமை இன்னும்
 இனிதாய் முடியவில்லையே
 ஏங்கித் தவிக்கிறேன்
 உன்னோடு சேர்ந்திடும்
 நன்னாளை எண்ணியே.

புதுப்பரணி பாடிவைப்போம்

நிழலை மறைத்து
நினைவில் குறியுடன்
நீறாய்ப் போன வேங்கைகளே!
உங்கள் சரிதம்
உலகிற்குப் புீவதில்லை
உணர்வுடன் பல நாள்ருந்து
உயிரினைத் தீயில் எரித்த
உன்னதமான வேங்கைகளே! நீர்
தேசத்தில
உலாவந்தபோதினிலும்
தேசினை உணர்ந்தவர் சிற்சிலரே
உங்கள்
உணர்வினை உணர்ந்தவர் ஒருசிலரே
பூபாள ராகம இசைக்கின்ற வேளை
ஈழத்தல் உம்மை அறிய வைப்போம்
புதுப்பரணி ஒன்றினைப்பாடி வைப்போம்.

யொழுது புலர்ந்தது

தளிர்கள் இணைந்தனர்
தவைவனின் தாக்குதல்
கனி கனிந்தது
தாகம் சுமந்தசேனை
வேகமாய் எழுந்தது
ஓயாத அலை என்றான்
எம் பெருந்தலைவன்
ஓங்கியே அடித்திட
எதிரிபடைகள்
ஓலமிட்டோடிட
உறுதி எடுத்தனர்
இளந்தளிர்ச்சேனைகள்
அண்ணன் தொடங்கினான்
போர்ப்பரணி ஒன்றினை
புதுப்பரணி ஆக்குவோம்
என்றே கொல்லி
பாய்ந்துவிட்டதளிர்கள்
பகை அழித்தனர்
பகையாண்ட நிலம்
விடிந்தது விடிந்தது
பாராண்ட தமிழன்
பார் ஆளை என்று
தலை நிமிர்ந்தான்
முல்லைமண் விடிந்தது
புலிக் கொடியசைந்தது.

“ஓயாத அலை” வெற்றிக்களிப்பில்.

கடல்

கடற்காற்று - இது
கடற்கரும்புலிகளின்
சுவாச முச்சு
எழுகின்ற அலை - அது
எழுப்புகின்ற ஓசை
விடுதலைக்குரல்
கடல் வாழ் உயிரினங்கள்
கடலில் மறைந்த
தமிழரின்
மறுபிறப்புக்கள்
உவர்ப்பு நீர் - இது
கடற்கரும்புலிகளின்
விருப்பு நீர்.

வாழிய பல்லாண்டு

எம் மண்ணின் இடர்தீர்க்க
உதித்தெழுந்த சூரியனை
உயிரினும் மானம் பெரிதென
வாழ்த்திடுந் தமிழ் நாயகனே!
வாழிய பல்லாண்டு.

தமிழின விடுதலை நாயகனே
தளரா உறுதியின் உறைவிடமே
ஈழத்தில் எழுந்த ஒளிச்சுடரே
இமயத்தை வென்று ஒளிப்பவனே
வாழிய பல்லாண்டு.

வீரத்தின் மடியினில் பூத்தயனே - அடிமை
இருளிற் குச் சுடுகாடு அமைத்தவனே!
தமிழனைத் தமிழனாய் வாழவைக்கத்
தமிழன் தாகம் சுமப்பவனே
வாழிய பல்லாண்டு!

26 - 11 - 1996

மல்லியண்ணா!

முல்லை மண்ணிலே
முத்தவருள் ஒருவராய்
அண்ணனவன் சேனையிலே
அஞ்சாத தளபதியாய்
ஆசானாய்
புயலாய்
திரனாய் - திகழ்ந்திட்ட
வீரனே!
சென்ற இடமெங்கே?
உந்தன் பாதையில்
ஆயிரமாயிரமாய்
இளசுகளைப் பயிற்றுவித்து
அணிதிரள வைத்தவனே!
செயல்திறனில் நீ புலி
போரரங்கில் தனிப்புலி
எதிரிவேட்டையிலே
தாய்ப்புலி
அண்ணா!
எதிரியவன் வஞ்சகத்தால்
வரலாறாய் உறங்கினிட்டாய்
உந்தன் பணி தொடர
நீ வளர்த்தணைத்த
பிள்ளைகள்.

சுதந்திரம்

யாரும் தருவதல்ல
கேட்டுப் பெறுவதல்ல
கடுகலனின் ஒளியிலே
சுதந்திரமாய் தேடுவது.

சாகர வர்த்தனா!

சரித்திரம் செய்தது
தமிழர் உயிர்ப்படை
நளாயினி மங்கை
நல்லுயிர் இரண்டொடு
வாமனும் லக்ஸ்மணும்
தம்முயிர்க்குருதியால்
தமதுடல் சிதறலால்
"சாகரவர்த்தனா"
சாகச் செய்தனர்.

19 - 09 - 1944

புண்ணிய அக்கீனி

உணவின்றி வாடும் உன் உயிர்க்கு
உவப்பான உணவு தமிழன்தானா
குண்டுகள் சுமந்து வானில் பறக்கிறாய்
பெண்டு பிள்ளைகள் உயிர்கள் குடிக்கிறாய்
பூவெனப் பிஞ்செனக் காயெனக் கனியென
தேசத்தில் நாங்கள் சிதறிடவைக்கிறாய்
எத்தனை காலம் உன்பணி தொடரும்?
அத்தனை காலமும் நாங்கள் பொறுப்பமா?
பூமியில் இருந்து புலிகள் ஏவிடும்
புண்ணிய அக்கீனி உன்னைப் பொசுக்கிடும்.

சகலகலாவல்லவன்

சங்கு தனில் வலம் புரியே மேலானதென்பர்
 சரித்திர மொழிகளிலே தமிழே மேலாம்
 பொங்கு புகழ் வரலாறு மிகப்படைத்து
 புல்லுருள் மாவிடனால் இடையினிலே
 மன்னவனின் கால் ஒன்று களைந்த பின்னும்
 மனை உறுதி என்ற ஒன்று உண்டு என்று
 திக்கெட்டு நாடும் திரிந்து காட்டி
 தமிழன் நிலையதனை எடுத்துரைத்தான்
 சிங்கத்ததை இவர் வீரம் சிதறடிக்கும்
 செந்தேனை இவர் பேச்சு வென்று காட்டும்
 செல்லலுக்கும் விசயலுக்கும் வடிவம் போடும்
 வரிப்புலியின் தளபதியாய் தான் விளங்கி
 வானளாவ மக்களின் மனங்களிலே
 குடிகொண்ட வரிப்புலியாய் இடம் பிடித்து
 குறிதவறோம் என்னும் தலைவரின் கீழ்
 நிழலாய் நின்றவரே கிட்டண்ணா
 புலிக்குப் பிறந்தது பூனையாமோ - என
 எமது தளபதியும் நவரத்தினக் குஞ்சுகளும்
 வங்கக்கடலின் மேலினிலே
 வல்லரசுப்படைக்கருகினிலே
 கொண்டு வந்த வெள்ளைப் புறாவினை
 விடுதலை செய்துவிட்டுப் புலிகள் மரபினிலே
 வந்த தளபதிகள் தம்முயிரையழித்து
 வங்கக்கடலினிலே சங்கமமாயினரே .

13 - 10 - 1994 இல்

வன்னி ஈழநாதம் பத்திரிகையில்
 சிரசரிக்கப்பட்டது .

மடிகின்றோம்

எங்கிருந்தோ வந்தோம்
இலட்சியத்தில் ஒன்றானோம்
தலைவனின் பாசறையில் பயின்றோம்
இலட்சியப்பற்றுடன்
கல்வியொடு
மானம், வீரம், விவேகம்
வளர்த்தோம்
மண்ணின் விடிவிற்காய்
மடிகின்றோம்
மண்ணின் பெறுமதி
உணர்ந்ததனால்.

முகவரி

முகம் தெரியாத அந்த முத்துக்கள்
தேசத்தின் சொத்துக்கள்
எங்கள் தேசத்தை
வலிமையுள்ள சிலர் அடிமையென்றபோது
பிரவாகம் கொண்டு தேகத்தை அழித்தவர்கள்
இவர்கள்
பூகம்பத்தில் பிறந்து
பூகம்பத்தில் மறைவதால்
முகமோ முகவரியோ மறைக்கப்படுகின்றது.

வீரனே

உறவாடிடுவோம்

தென்னாபிரிக்காவின் தென்றலே
தர்மப் போர் தழைக்குமென்று
நிறுபித்த நிர்மலனே
இருபத்தேழு ஆண்டுகளை
இருட்டறையில் முடித்தவனே
நான்கு சுவர் நடுவில்
நாள்போன தொப்படியோ?
இருநூற்று நாற்பத்து இரண்டாண்டுகளை
எண்ணிய பார்த்திட இதயம் அதீர்கிறது.
ஆய்!

முயற்சியின் முடிவு வெற்றியே விளைவு
இத்தகைய காலமாய் அயராதுழைத்து
இத்தரணி வாழ்த்திட
விடுதலை பெற்றவனே!
வாழ்த்துக்கள் புகோடி...
நேரிலே கண்டு கூறிட முடியவில்லை
நாமும் விரைவிலில்
தமிழீழம் அமைத்து
விடுதலையடைவோம் - அப்போ
கரிகாலன் தாள்களில்
மலர்கள் தூவி நாம்
அணிவகுத்து வருகைதந்து
ஆதரவாய் உறவாடி
அன்போடு அணைத்திடுவோம்.

உளவாளிகள்

அழகிய பஞ்சணையில்
அடுக்கி வைத்த
முள்ளுகள்,

யாகம்

யாழினை மீட்டிடத்
தோணித் துறைகடந்து
தோளில் சுமை சுமந்து
நானை வந்திடுவர்
நம் தோழர் என்றென்னு
சிங்களத்துச் சிறுபடையே
சிறுத்தையிடம் சிதறிடுவாய்
யாழெடுத்து மீட்டிடுவோம்
யாகம் ஒன்று நாம் முடிப்போம்.

அன்பு ஆனவன்

மணலாறின் தந்தையே
மாணப் போருக்கு
ஆனவழி சொன்னவனே
அன்பு என்பது
உன்னுள் அடக்கம்
ஆதலால் தானே
அன்பு ஆனாய் அன்பே!
காட்டு மரங்களெல்லாம் - உந்தன்
கடையெல்லாம் சொல்லுதையா
பாடும் பறவையெல்லாம் - உனக்காய்
பரணி பாடுதையா
வாழும் மறவரெல்லாம் - உனை
வாழ்த்திப்பணி தொடர்வார்

புரிகிறது

கண் நிறைந்தகருமணிகாள்!
விண் ஒளிரும் தாரகைகள் - உங்களைத்
தரிசிக்கக் கூடச் சமாதியில்லை-ஆனால்
சயனிக்கின்றீர் என்பதே புரியும்.

இது தகுமா?

ஆழக்கடலை ஆண்ட தமிழன்
அடிமையாகலாமா?
ஈழக்கடலை எதிரீட்டிக்க
வீட்டு விலகலாமா?
வளங்கள் எல்லாம் அழிந்து போனால்
வாழ்க்கை எதற்குத் தமிழா
வீரத் தமிழ்க்குலமே - நீ
விம்மி நிற்கலாமா?
வளம் நிறைந்த பூமியிதை
பகைவன் ஆளலாமா
பணத்திற்காய் நாடு தன்னைக்
காட்டிக் கொடுக்கலாமா
பச்சோந்தி போல நாமும்
வாழ நினைக்கலாமா ?

பசித்திருந்தாய்

பூவிலும் மென்மையான
தாய்க் குலத்தை
வீறு நடைபோட வைத்தவளே
புயலாய் எழுந்து நின்று
அநீதியை எதிர்த்து
அறப்போர் புரிந்து
அன்னியன் படைக்குப்
பாடம் புகட்டி
அன்னையர் குலத்தினைத்
துடித்தெழ வைத்த
புண்ணியப் புயலே
பசியோடிருந்தாய்
ஊனுடலை உருக்கினாய்
உந்தனாயிர் நாட்டினுக்காய் - ஆதலால்
வரலாற்றுப் பூபதியாய்
வாழுகின்றாய் அன்னையே.

ஓ.....தமிழா

ஓ.....தமிழா
ஏன் இவ் உறக்கம்
தூண்னும் துயிலுதியோ
ஆண்டதமிழினம்
மாண்டு.....மாண்டு...?
உறங்காதே
உயிர்த்து எழு
சிங்கள ஆதிக்கம்
சின்னாபின்னமாகும்
பாலகர் பலரிங்கே
பகல் இரவு பாராமல்
சிங்கள வெறியர்களின்
சீற்றத்தை அடக்குவதைப்
பார்த்தாயா!
வன்னெஞ்சோ உன்றனுக்கு
இலியுமா உறக்கம்
வெட்டை வெளியானாலும்
வெருண்டோடோம் என்று
சத்தியம் செய்து
யுத்தம் புரிந்திடும்
சிணுவர்களைப் பார்
சிறிது நேரம் சிந்தித்துப்பார்
பல பலமும் - எதிரீ
படை பெற்றிருத்தாலும்
உள்ளம் எங்கும் உறுதி
ஊற்றெடுத்து ஊறுகின்ற
தமிழ் வீரர் மறநெஞ்சை
கண்களால் கண்ட பின்னும்
இன்னும் துயிலுதியோ.?

குடியேற்றம்

புயலாகப் பரவி வரும்
குடியேற்றம் - இது
புதிதாகப் பீடித்த வருத்தம்
ஆண்ட தமிழனை அகற்றிட
ஆதிக்க சக்திகளாலே - இது
சட்டமிட்டுச் செய்திடும் திட்டம்
ஆயிரமாயிரமாய் வீடுகட்டி
தமிழ்த்தேச உரிமை மண்ணை
கபளீகரம் செய்யும் திட்டம்
எல்லைப்புறத்திலே குடியேற்றம்
எங்கள் தமிழீழ எல்லையைக்
கையாடி விடவே சதித்திட்டம்
எல்லையைக் காத்து எம் மண்ணை மீட்டிட
எங்கள் தமிழர் அணியில் இணைவீர்
அன்புகொண்டதமிழ்நெஞ்சங்களே - இன்றே
அண்ணன் படையிலே இணைந்திட வாரீர்.

காத்திருப்பு

நீண்டகாலமாய்
நிம்மதியிழந்து
தினம் தினம்
உன்னையே எண்ணி
உனது வரவிற்காகக்
காத்திருக்கின்றேன்
காதலியை அல்ல
காதல் செய்த
மண்ணே!
உனதுவிடிவினுக்காய்.

பீனிக்ஸ் பறவைகள்

கரும்புலிகள்
தேசத்துக்காய் நீறாகி - அந்த
நீறில் மீண்டும்
உருவகம் பெறுபவர்கள்
இவர்கள்
பீனிக்ஸ் பறவைகள்.

கல்லறைக்கு ஓர் வசனம்

கல்வியினை இடைநிறுத்தி
தமிழன் களங்கமதைத் துடைப்பதற்காய்
தமிழன் படைசேர்ந்து
களமாடி
காவியமாய்
கடமை முடித்து!.....

பிக்குகள்

காவியுடை
மொட்டைத் தலை
வாயில்
புத்தம் சரணம் கச்சாமி
மனதில் தினமும்
இனவாதப் போர் முழக்கம்
மொத்தத்தில்
துறவியாய்
வேடங் கொண்ட
வேடதாரிகள்.

பாசம்

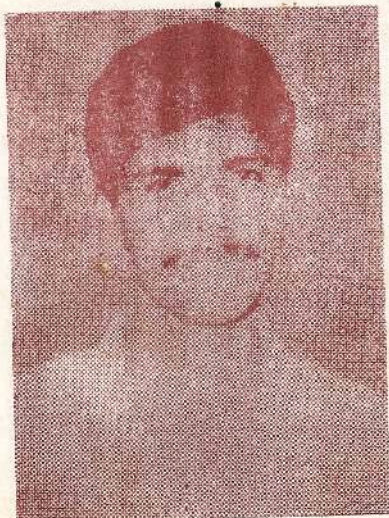
நாம் வெறுங்கையுடன்
நிற்கவில்லை
ஒருவனை வெறியுடன் தான்
உள்ளோம்
ஆனால்
எம்மிடம் பாசமுண்டு
எதிரி மீதல்ல
எம்மினிய மக்கள் மீது.

இலக்கு

காந்த ஊசி என்றும்
வடக்கு நோக்கி இருக்கும்
கரும்புகளின் நினைவோ - தம்
இலக்கு நோக்கி இருக்கும்.

உறக்கம்

ஆகாயம் வாழ்த்தும் - மனித
ஆன்மாக்கள் அழுதிடும்
பூமி புகழேற்கும்
உலகம் வியந்திடும் - பெரும்
உண்மை உறங்கிடும்.

கு. வரதன்

எந்நேரமும் சுறுசுறுப்பும் துடிப்பும்
எதனையும் எவருடனும் வாதிட்டே முடிவுகாணும் அறிவுப்
பண்டும்

எல்லோரையும் தன் நட்பிற்கிழுக்கும் கலகலப்பான பேச்சும்
துன்பத்திலும் சோகத்திலும் கூட சோர்ந்து போகா
சிரித்த முகமும் கொண்டவன் இந்தச் சோதரன்.
தமிழ் அறிவும் தமிழ் மீதான நாட்டமும் அவனுக்கு
இயற்கையாகவே வாய்த்தது போலும்.

தனது கருத்துக்களுக்குச் சான்றாய் அவன் முன்வைக்கும்
குற ட்பாக்களும் முதுமொழிகளும்
எல்லோரையும் சிந்திக்கத் தூண்டுபவை.

அதற்கு நற்சான்றாய் அவனின் தமிழறிவின்
வெளிப்பாடே இக் கவிதைகள்
அவனது உடலோடும் உணர்வோடும்

அனுதினச் செயலோடும் ஊறிப்போயிருந்த
தேசப்பற்றின் வெளிப்பாட்டை
இக்கவிதை எங்கனும் காணலாம்.

போராட்ட நெருக்கடிக்குள் சிக்குண்டு
விடுதலை பெறத் துடிக்கும் தேசத்தில் பிறந்து வாழ்ந்த
இந்தக் குழந்தைக் கவிஞனால்
வேறு எதைத்தான் பாடமுடியும்.

அருமை நண்பன்